

Din fluieri și flaute

Din fluieri și flaute v-am cîntat,
Dar nici n-ați plîns,și nici nu ați jucat,
Ci ați rămas mereu nepăsători,
Ca turmele lipsite de păstori.

Din zorii zilei te-a chemat
Un glas atît de minunat,
Măcar acum la asfințit,
(:Întoarce-te popor iubit.:)

Eu v-am trimis,pescari și vînători,
Și cîntăreți,și oameni iscusiți,
Și pe proroci,pe ai Mei văzători,
Dar i-ati respins și stați tot împietriți.

Dar tu grumazul ți l-ai întărit,
Și tot mai tare te-ai îndepărtat.
Eu te-am chemat,dar tu nu ai voit
Să te întorci și să fii vindecat.

Tu de la calea Mea te-ai abătut,
Ca un străin ce nu M-a cunoscut.
Eu am voit ca cloșca să vă strîng,
Și pentru voi am plîns și încă plîng.

Tu înspre lume ochii ți-ai deschis,
Spre dumnezeii lor te-ai îndreptat.
Și ai uitat cum prin Cuvînt ți-am zis
Căci Eu Sînt Domnul care te-am salvat.

Să-ți fie scîrbă de tot ce-ai făcut,
Sfîntește-ți viața și te voi primi.
Să nu-ți mai fiu ca un necunoscut,
Să Mă cunoști cînd Eu îți voi vorbi.

Aruncă idolii ce-i strîngi la sîn,
Și cugetul și ochii să-ți sfîntești,
Nu mai trăi așa ca un păgîn
Sub înfluiența firii pămîntești.

Aș vrea să-ți spun căci încă dorul tău
În inimă M-apasă neîncetat.
Am vrut să te salvez,poporul Meu,
Dar n-ai venit atunci cînd te-am chemat.

Amin